

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 96/05 -8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 Pv 306/04-11 z 27. januára 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** ako neprístupnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na slobodu prejavu podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej aj „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pv 306/04-11 z 27. januára 2005 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ podal na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) žalobu o náhradu škody „*podľa zákona č. 58/1969 Zb.*“ vedenú na okresnom súde pod sp. zn. 18 C 96/03. V súvislosti s touto

žalobou mal sťažovateľ použiť aj slovné spojenie „*sudca JUDr. B. sa zachoval ako chrapúň najhrubšieho zrna a správa sa tak naďalej*“. Za toto vyjadrenie podal sudca JUDr. B. podnet na trestné stíhanie sťažovateľa pre trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Trestné stíhanie vedené proti sťažovateľovi pre tento trestný čin pod sp. zn. ČVS: ORP-762/JKP-OSV-SMV-2004 okresná prokuratúra zastavila uznesením č. k. 1 Pv 306/04-11 z 27. januára 2005 podľa § 172 ods. 1 písm. e) zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“).

Sťažovateľ je toho názoru, že postupom a uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 306/04-11 z 27. januára 2005 došlo k porušeniu jeho základného práva na slobodu prejavu podľa čl. 26 ods. 1 ústavy a podľa čl. 10 ods. 1 dohovoru a navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

1. Okresná prokuratúra Bratislava I porušila základné právo MUDr. D. B. na slobodu prejavu podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva MUDr. D. B. primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 000 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 26 ods. 1 ústavy sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 10 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na slobodu prejavu.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na slobodu prejavu podľa čl. 26 ods. 1 ústavy a podľa čl. 10 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 Pv 306/04-11 z 27. januára 2005. Z poučenia napadnutého uznesenia vyplýva, že: *„Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do troch dní od jeho doručenia na tunajšiu prokuratúru. Sťažnosť má odkladný účinok.“*

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Použitie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy a teda i podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom. Zo sťažnosti však nevyplýva, že by sťažovateľ podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť v zmysle poučenia na tomto rozhodnutí. Sťažovateľ síce tvrdí, že napadnutým uznesením

boli porušené jeho označené základné práva, neuvádza však žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit', že sa takejto ochrany svojich práv vôbec domáhal.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd, a rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Nad rámec uvedeného ústavný súd konštatuje, že postup a rozhodnutie okresnej prokuratúry, ktorá v súlade so zákonom rozhoduje o zastavení trestného stíhania podľa § 172 ods. 1 písm. e) TP, nie je možné považovať za postup porušujúci čl. 26 ods. 1 ústavy a čl. 10 ods. 1 dohovoru (*mutatis mutandis* I. ÚS 17/98). Nehovoriac už o tom, že uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 Pv 306/04-11 z 27. januára 2005 sa rozhodlo v prospech sťažovateľa, a preto treba považovať jeho sťažnosť aj za zjavne neopodstatnenú.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2005